

[Ministeren for offentlige arbejder.]

vægt på, at det skal gå så langsomt som muligt. Tværtimod vil vi gerne have, det skal gå stærkt.

Jeg var lidt ked af, at hr. Ninn-Hansen ikke var inde på den linje, som jeg troede, nemlig at erkende, at dette forslag var en misforståelse. Jeg forstod på det ærede medlem, at dette, at det var fremsat den 16. december, betød, at vi noget før skulle være kommet til forhandling om det her. Men hr. Ninn-Hansen gav jo selv begrundelsen for, at det ikke var sket, nemlig at der havde været andre vigtige ting. Nu var det jo sådan, at den 16. december vistnok var den sidste eller den næstsidste dag før juleferien, og så gik der jo altså en måneds tid med juleferie, da kunne vi jo ikke få sagen frem her i folketinget, og så har den altså nu ligget i en 14 dages tid, længere end måske strengt nødvendigt; men alligevel synes jeg ikke, at det kan være afgørende.

Jeg mener ikke, at dette forslag til folketingsbeslutning er bygget op på en sådan måde, at det kan vedtages, og de udtalelser, der er faldet fra de andre partiers ordførere, er jo i og for sig også bevis på, at forslaget ikke kan vedtages. Derfor synes jeg ikke, at hr. Ninn-Hansen skulle have sagt, at nu kan vi jo i udvalget se på det, og så kan ministeren måske på et senere tidspunkt komme med et lovforslag. Jeg vil gerne, for at der ikke skal være nogen misforståelse, klart give udtryk for, at jeg ikke mener, at dette forslag til folketingsbeslutning er egnet til vedtagelse. Jeg mener, at de ting, som jeg har skitsureret her, må gå forud, at vi må nå frem til en afklaring både af idékonkurrencen og af det øvrige tekniske og økonomiske grundlag, før man kan beskæftige sig med et forslag af denne karakter.

Det betyder imidlertid ikke — det har jeg også sagt tidligere — at jeg ikke gerne vil have lejlighed til i et udvalg at give flere oplysninger, end jeg har kunnet give her — måske også løbende, samtidig med at idékonkurrencen går sin gang, og samtidig med at det arbejde, der finder sted i ud-

valget, går sin gang. Derfor er jeg sådan set meget glad for et udvalg. Jeg havde egentlig gerne ønsket, at vi ved den skete ændring i tingets arbejdsform også havde fået et fast trafikudvalg; men man besluttede jo at gå langsomt frem og ikke ned-sætte for mange faste udvalg. Der ville imidlertid, når det drejer sig om Store-Bæltsforbindelsen, i et udvalg være mulighed for at komme i kontakt med ordførerne og dermed også med grupperne på et noget bredere grundlag, end det kan ske ved en drøftelse her i tinget, og derfor kan man sige, at dette forslag trods alt har haft sin mission.

Hermed sluttede forhandlingen.

Sagens overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at forslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning vedrørende de af den internationale arbejdskonference i Genève i året 1964 vedtagne forslag til ændringer i Den internationale Arbejdsorganisations statut. (Om medlemskab og om konventioners gennemførelse).

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XI) findes i tillæg A. sp. 1149, fremsættelsen i tidenden sp. 2727).

Sagen sattes til forhandling.

Frode Jakobsen: På socialdemokratiets vegne vil jeg anbefale, at Danmark ratificerer de to ændringer i Den internationale Arbejdsorganisations statut.